

het bos ademt als een oude stal

de wandelaar luistert naar het winterse
bos, het ademt als een paard in een stal;
de bomen houden als goochelaars
de vogels in hun mouw, ze toveren
uit hun ruisen de ratel van een kauw

winter en het bos heeft de stilte
van een oude stal, het droomt
van beweging, een merel naast
de wegel heft zijn oranje snavel
en vergeet wat hij vragen wou

de wandelaar heeft alleen wat
kruimels van woorden mee,
de doornige namen van duinroos
en braam, het weinige dat hij
schrijven zal; hij ademt met het bos
alsof hij wacht in een oude stal

Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society